S-105

13.7.1878: Η ΣΥΝΑΨΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ. ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ. Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ ΟΤΙ ΕΝΗΡΓΗΣΕ ΠΟΝΗΡΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΝΤΙΜΑ

Οι αντιδράσεις από την υπογραφή της αγγλοτουρκικής συνθήκης για εκχώρηση της Κύπρου στη Βρετανία από την Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν ανάμικτες, ενώ σε πολλές περιπτώσεις ακούστηκαν βαριές κατηγορίες.

Η αντιπολίτευση ιδιαίτερα ξεσπάθωσε εναντίον της Κυβέρνησης ότι ενήργησε πονηρά και όχι έντιμα.

Οταν η εφημερίδα DAILY TELEGRAPH αποκάλυψε τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Τουρκίας και της Βρετανίας στις 8 Ιουλίου 1878 ξέσπασε σάλος σε ολόκληρη τη χώρα και το θέμα έφθασε όπως ήταν φυσικό και στη Βουλή.

Υδραγωγείο στη Λάρνακα γνωστό σήμερα ως "Οι Καμάρες" σε γραβούρα του ILLUSTRATED LONDON NEWS του 1878

Η εφημερίδα The ILLUSTREATED LONDON NEWS έδινε στις 13 Ιουλίου, 1878, τις πιο κάτω πληροφορίες για τις αντιδράσεις από τη σύναψη της συμφωνίας:

"Η Ντέιλι Τέλεγκραφ της Δευτέρας έδωσε στους ηγέτες της αντιπολίτευσης αρκετή τροφή για ερωτήσεις προς την Κυβέρνηση. Ανακοίνωσε ότι είχε επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ της Αγγλίας και της Πύλης για ένα βρετανικό Προτεκτοράτο της Τουρκίας στην Ασία και για το νησί της Κύπρου.

Πολλά εξέχοντα μέλη της Κάτω Βουλής που δεν είχαν ικανοποιηθεί πλήρως από τη δήλωση του υπουργού Εσωτερικών συγκεντρώθηκαν γύρω στο θρόνο για να ακούσουν την εκδοχή που θα δινόταν για το ίδιο θέμα στην Ανω Βουλή. Μεταξύ αυτών ήταν δύο ή τρεις Υπουργοί που ίσως ενδιαφέρονταν να μάθουν πως θα δέχονταν την πληροφορία οι έντιμοι Λόρδοι.

Απαντώντας σε ερωτήσεις που υποβλήθηκαν για το θέμα της Κύπρου, ο Δούκας του Ρίτσμοντ έκαμε την πιο κάτω δήλωση:

"Εν όψει της διατήρησης από τη Ρωσία των Ασιατικών κτήσεων της Πύλης, συνήφθη στις 4 περασμένου Ιουνίου συμφωνία μεταξύ της Αυτής Μεγαλειότητας και του Σουλτάνου με το ακόλουθο περιοχόμενο: Αν το Βατούμ, Αρδαχάν και Καρς ή οποιαδήποτε από τις περιοχές αυτές κρατηθεί από τη Ρωσία και αν γίνει προσπάθεια στο μέλλον από τη Ρωσία να καταλάβει περαιτέρω τμήματα των ασιαστικών περιοχών του Σουλτάνου, όπως καθορίζονται από την οριστική συνθήκη ειρήνης, η Αγγλία αναλαμβάνει να συνταχθεί με το Σουλτάνο για την υπεράσπιση τους με ένοπλη βία. Σε αντάλλαγμα, ο Σουλτάνος υπόσχεται στην Αγγλία να εισάξει αναγκαίες μεταρρυθμίσεις (που θα συμφωνηθούν μεταξύ των δύο δυνάμεων) στη διακυβέρνηση των χριστιανών και άλλων υπηκόων της Πύλης στις περιοχές αυτές.

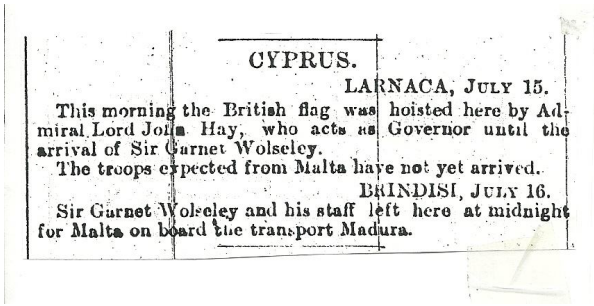

CYPRUS.

LARNACA, JULY 15.

This morning the British flag was hoisted here by Admiral Lord John Hay, who acts as Governor until the arrival of Sir Garnet Wolseley.

The troops expected from Malta have not yet arrived.

BRINDISI, JULY 16.

Sir Garnet Wolseley and his staff left here at midnight for Malta on board the transport Madura.

Ανταπόκριση της εφημερίδας TIMES τον Ιούλιο του 1878

Και για να δώσει τη δυνατότητα στην Αγγλία να κάμει τις αναγκαίες προβλέψεις για την εκτέλεση της υποχρέωσης της, ο Σουλτάνος περαιτέρω συγκατατίθεται να παραχωρήσει το νησί Κύπρος για να καταληφθεί και να διοικείται από την Αγγλία.

Αν η Κυβέρνηση της Ρωσίας, οποτεδήποτε παραδώσει στην Πύλη την περιοχή που κατέλαβε στην Ασία κατά τον πρόσφατο πόλεμο, οι πρόνοιες της συνθήκης θα πάψουν να ισχύουν και το νησί θα εκκενωθεί".

Με βάση τη συνθήκη (ο όρος πάνω στον οποίο στηρίζεται έχει ήδη υπάρξει) η Πύλη έχει εκδόσει φιρμάνι που εξουσιοδοτεί τη μεταβίβαση της Κύπρου στην Αγγλία και η κατοχή της Κύπρου θα γίνει αμέσως και η διακυβέρνηση θ' αναληφθεί εκ μέρους της Αυτής Μεγαλειότητας. Θα ήθελα να προσθέσω ότι η Αυτής Μεγαλειότητα ευαρεστήθηκε να διορίσει τον Σέρ Γκάρνετ Γούλσλη για να κυβερνά το νησί. Θα καταθέσω τα έγγραφα απόψε".

Η δήλωση δεν πρόσθετε τίποτε περισσότερο στην ανακοίνωση που έκαμε μισή ώρα νωρίτερα στη Βουλή των Κοινοτήτων ο Κρος.

Το θέμα επαναφέρθηκε την επομένη από τον Λόρδο Γκράνβιλ που ζήτησε να πληροφορηθεί κατά πόσο το κείμενο της συνθήκης κοινοποιήθηκε στις άλλες δυνάμεις.

Ο Δούκας του Ρίτσμοντ απάντησε πως τα έγγραφα θα κοινοποιούνταν αμέσως μετά τη λήψη του Συνεδρίου του Βερολίνου μετά από μερικές ημέρες.

Σε άλλη ερώτηση σχετικά με το θεσμό δουλείας που ίσχυε στην Κύπρο, ο Δούκας του Ρίτσμοντ απάντησε ότι ο Σερ Γκάρνετ Γούλσλη θα αναχωρούσε την επομένη για την Κύπρο (10.7.1878) και κατά την άφιξη του θα μεριμνούσε να γίνει έρευνα των θεσμών και ο,τιδήποτε άλλο χρειαζόταν για το νησί. Μετά τη λήψη έκθεσης από αυτόν, η Κυβέρνηση θα ήταν σε θέση να ανακοινώσει την πορεία που θα ακολουθούσε.

Σε συζήτηση στη Βουλή των Κοινοτήτων, που ακολούθησε σε λίγες ημέρες αναφέρθηκε ότι για την κατάληψη της Κύπρου θα αποστέλλονταν 10.000 στρατιώτες. Τη δύναμη θα αποτελούσε το Ινδικό Σώμα (Γκούρκας) που βρισκόταν στη Μάλτα και τα τρία βρετανικά τάγματα".

Τη Δευτέρα (13.7.1878) ση εφημερίδα THE GRAFIC έδινε επίσης τις πιο κάτω πληροφορίες:

"Παρόλον ότι το Συνέδριο του Βερολίνου δεν έληξε τόσο σύντομα όσο αναμενόταν, η Αγγλο-τουρκική συνθήκη δεν ήταν ανάμεσα στους λόγους που συνέβαλαν στην παράταση του. Αν ληφθούν υπ' όψη όλοι οι παράγοντες, τα πράγματα εξελίχθηκαν ομαλά. Και παρ' όλο που έγινε κάποια έντονη συζήτηση μεταξύ των Βρετανών και των Ρώσων αντιπροσώπων, ο Λόρδος Μπήκονσφιλντ και ο (Ρώσος πρωθυπουργός) Πρίγκιπας Κορτσακώφ έδωσαν την εντύπωση ότι

είναι οι καλύτεροι φίλοι στον κόσμο, αν γίνει πιστευτό ένα πραγματικά απίστευτο τηλεγράφημα του Βαρώνου Ρόιτερ (του Ιδρυτή του ομώνυμου πρακτορείου ειδήσεων Ρόιτερ). Ο Πρίγκιπας Κορτσακώφ, μακράν του να έχει ενοχληθεί από την αγγλο-τουρκική συνθήκη (είναι αλήθεια ότι ο κόμης Τσιουβάλωφ γνώριζε την ύπαρξη της εδώ και τρεις εβδομάδες) ο Ρώσος πρωθυπουργός δήλωσε ότι "δεν βλέπει διαφορά μεταξύ της κατάληψης της Κύπρου από τη Βρετανία και της κατάληψης της Μάλτας και ότι πάντα εξέφραζε ευχαρίστηση για ο,τιδήποτε ενίσχυε το δρόμο της Αγγλίας προς την Ινδία, γιατί αυτό θα εξυπηρετούσε την ευημερία ολόκληρου του κόσμου".

Κατά το ίδιο τηλεγράφημα, μεταξύ των δύο ηγετών δημιουργήθηκε κλίμα εμπιστοσύνης και έκαμαν χειραψία "ως ένδειξη των αισθημάτων και των σχέσεων που δημιουργήθηκαν μεταξύ των δύο δυνάμεων".

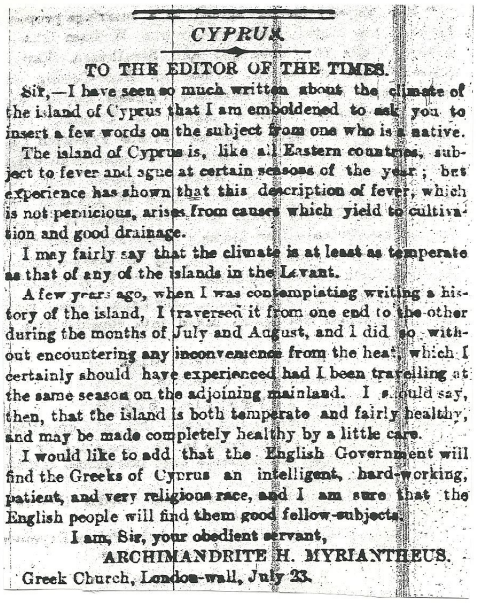

CYPRUS.

TO THE EDITOR OF THE TIMES.

Sir,—I have seen so much written about the climate of the island of Cyprus that I am emboldened to ask you to insert a few words on the subject from one who is a native.

The island of Cyprus is, like all Eastern countries, subject to fever and ague at certain seasons of the year; but experience has shown that this description of fever, which is not pernicious, arises from causes which yield to cultivation and good drainage.

I may fairly say that the climate is at least as temperate as that of any of the islands in the Levant.

A few years ago, when I was contemplating writing a history of the island, I traversed it from one end to the other during the months of July and August, and I did so without encountering any inconvenience from the heat, which I certainly should have experienced had I been travelling at the same season on the adjoining mainland. I should say, then, that the island is both temperate and fairly healthy, and may be made completely healthy by a little care.

I would like to add that the English Government will find the Greeks of Cyprus an intelligent, hard-working, patient, and very religious race, and I am sure that the English people will find them good fellow-subjects.

I am, Sir, your obedient servant,

ARCHIMANDRITE H. MYRIANTHEUS.

Greek Church, London-wall, July 23.

Τα κύρια θέματα που διεκπεραιώθηκαν στο Συνέδριο του Βερολίνου εκείνη την εβδομάδα ήταν η εγκαθίδρυση πλήρους ελευθερίας για όλες τις σημαίες από το Δούναβη μέχρι και τις σιδερένεις Πόρτες, των οποίων η φύλαξη ανατέθηκε στην Αυστρία και η διευθέτηση των ελληνικών αξιώσεων. Με πρόταση των Γάλλων αντιπροσώπων το συνέδριο κάλεσε την Πύλη να έρθει σε συνεννόηση με την Ελληνική Κυβέρνηση για διόρθωση των συνόρων, εκφράζοντας τη γνώμη ότι η γραμμή έπρεπε να χαραχθεί από την Κοιλάδα της Δαλαμβρίας, στην πλευρά του Αιγαίου, μέχρι το στόμιο του Καλαμά, στη δυτική ακτή.

Σε περίπτωση δυσκολίας, οι Μεγάλες Δυνάμεις προσφέρθηκαν να βοηθήσουν, αλλά αυτό μικρή ικανοποίηση έδωσε στους Ελληνες αντιπροσώπους και τους υποστηρικτές τους, που εξέφρασαν πικρία γιατί δεν εξασφάλισαν οριστική παραχώρηση εδάφους.

Το κύριο εξωτερικό θέμα της εβδομάδας δεν ήταν το συνέδριο του Βερολίνου, αλλά η αγγλοτουρκική συνθήκη που υπογράφτηκε στις 4 Ιουνίου από το Λόρδο Σώλσμπερι και το Σαβφέτ Πασά.

Σε μακρύ πρόλογο του ο Λόρδος Σώλσμπερι παραθέτει το δικαιολογητικό της Συνθήκης στο οποίο αναφέρει ότι επειδή η Ρωσία φαίνεται να μην είναι πρόθυμη να υποχωρήσει από την απόφαση της να προσαρτίσει το Βατούμ, και τα οχυρά στα βόρεια του Αράξου, η Βρετανική

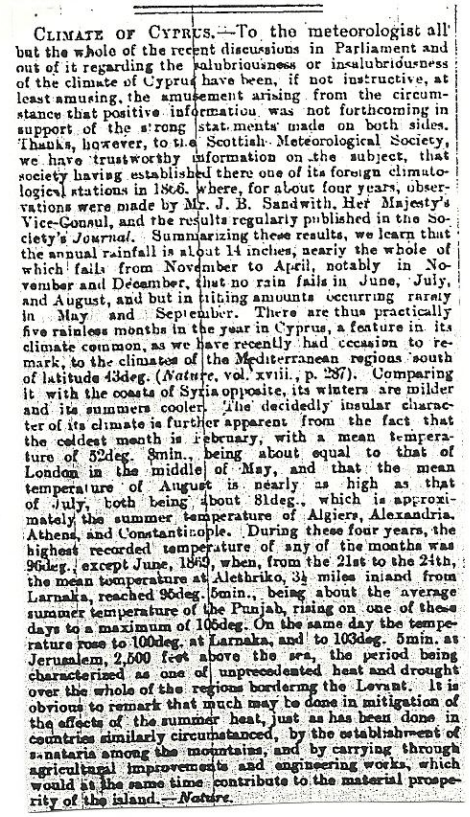

CLIMATE OF CYPRUS.—To the meteorologist all but the whole of the recent discussions in Parliament and out of it regarding the salubriousness or insalubriousness of the climate of Cyprus have been, if not instructive, at least amusing, the amusement arising from the circumstance that positive information was not forthcoming in support of the strong statements made on both sides. Thanks, however, to the Scottish Meteorological Society, we have trustworthy information on the subject, that society having established there one of its foreign climatological stations in 1866, where, for about four years, observations were made by Mr. J. B. Sandwith, Her Majesty's Vice-Consul, and the results regularly published in the Society's *Journal*. Summarizing these results, we learn that the annual rainfall is about 14 inches, nearly the whole of which falls from November to April, notably in November and December, that no rain falls in June, July, and August, and but in trifling amounts occurring rarely in May and September. There are thus practically five rainless months in the year in Cyprus, a feature in its climate common, as we have recently had occasion to remark, to the climates of the Mediterranean regions south of latitude 43deg. (*Nature*, vol. xviii., p. 287). Comparing it with the coasts of Syria opposite, its winters are milder and its summers cooler. The decidedly insular character of its climate is further apparent from the fact that the coldest month is February, with a mean temperature of 52deg. 8min., being about equal to that of London in the middle of May, and that the mean temperature of August is nearly as high as that of July, both being about 81deg., which is approximately the summer temperature of Algiers, Alexandria, Athens, and Constantinople. During these four years, the highest recorded temperature of any of the months was 96deg., except June, 1869, when, from the 21st to the 24th, the mean temperature at Alethriko, 3½ miles inland from Larnaka, reached 95deg. 5min., being about the average summer temperature of the Punjab, rising on one of these days to a maximum of 105deg. On the same day the temperature rose to 100deg. at Larnaka, and to 103deg. 5min. at Jerusalem, 2,500 feet above the sea, the period being characterized as one of unprecedented heat and drought over the whole of the regions bordering the Levant. It is obvious to remark that much may be done in mitigation of the effects of the summer heat, just as has been done in countries similarly circumstanced, by the establishment of sanataria among the mountains, and by carrying through agricultural improvements and engineering works, which would at the same time contribute to the material prosperity of the island.—*Nature*.

Δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας TIMES (23.7.1878) για το κλίμα της Κύπρου για ενημέρωση των βρετανών για την Κύπρο

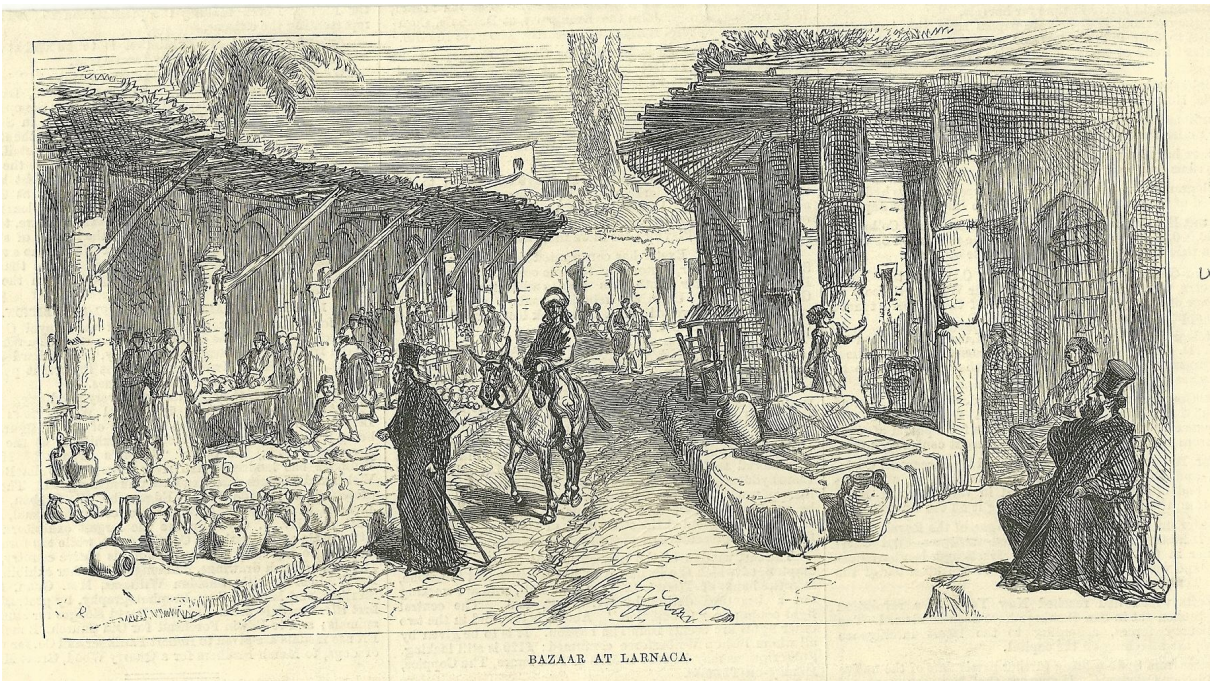

Παζάρι στη Λάρνακα. Από το Illustrated London News της 31ης Αυγούστου 1878

Κυβέρνηση θεώρησε ότι οι πληθυσμοί της Συρίας, της Μικράς Ασίας και της Μεσοποταμίας, βλέποντας πως η Τουρκία δεν είχε εγγυήσεις για την ίδια την ύπαρξη της, παρά μόνο τις δικές της δυνάμεις, θα υπολόγιζαν στη γρήγορη πτώση της Οθωμανικής Κυβέρνησης και θα έστρεφαν τα μάτια τους προς το διάδοχο της, δηλαδή τη Ρωσία που θα εξασκούσε έτσι ισχυρή επιρροή στη διάλυση των ασιατικών κτήσεων της Πύλης.

Επειδή η Βρετανική Κυβέρνηση δεν μπορούσε να δεχθεί τέτοια κατάσταση πραγμάτων "σε περιοχές των οποίων η πολιτική κατάσταση αφορά σοβαρά τα ανατολικά συμφέροντα της Μεγάλης Βρετανίας" και επειδή δεν επιθυμεί με κανένα τρόπο να αρχίσει εχθροπραξίες, θεωρεί ότι η καλύτερη εγγύηση για τη σταθερότητα της Οθωμανικής Εξουσίας στην ασιατική Τουρκία θα ήταν "μια υποχρέωση από μια Δύναμη, αρκετά ισχυρή να την εκπληρώσει, ώστε να παρεμποδισθεί με τη χρήση βίας οποιαδήποτε περαιτέρω επέκταση της Ρωσίας στην ασιατική περιοχή της Τουρκίας".

Αυτή την υποχρέωση η Βρετανία την ανέλαβε με δυο όρους, δηλαδή ότι η Πύλη θα έδιδε επίσημες διαβεβαιώσεις ότι "θα εισαχθούν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στη διακυβέρνηση των χριστιανών και άλλων υπηκόων της Πύλης, σ' αυτές τις περιοχές" και ότι είναι η Βρετανία σε θέση να εκπληρώσει καλύτερα τις υποχρεώσεις της με βάση τη συνθήκη, βρετανική δύναμη θα έπρεπε να καταλάβει θέση κοντά στην ακτή της Μικράς Ασίας και της Συρίας, για παράδειγμα στην Κύπρο. Κατ' ακολουθίαν, από τη μια η Αγγλία αναλαμβάνει την υποχρέωση, δεδομένου ότι η Ρωσία θα κρατήσει το Βατούμ, το Αρδαχάν και το Καρς, σε περίπτωση που η Ρωσία θα επιχειρούσε στο μέλλον να καταλάβει περαιτέρω τμήματα της ασιατικής περιοχής, να βοηθήσει το Σουλτάνο να ανταποκριθεί στην επιδρομή με τη δύναμη των όπλων και από την άλλη ο Σουλτάνος αναλαμβάνει την υποχρέωση για ορισμένες μεταρρυθμίσεις.

Επίσης αναλαμβάνει την υποχρέωση να παραχωρήσει την Κύπρο για να καταληφθεί και διοικείται από τη Βρετανία, ενώ σε περίπτωση που η Ρωσία θα επέστρεφε τις περιοχές Βατούμ, Αρδαχάν και Καρς η Κύπρος θα επιστρεφόταν στην Τουρκία.

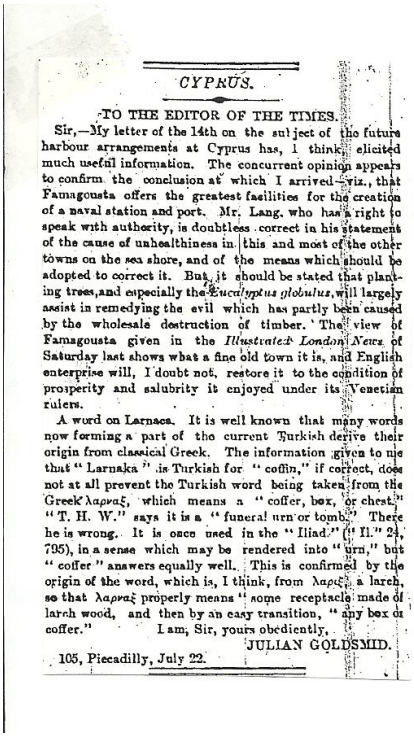

CYPRUS.

TO THE EDITOR OF THE TIMES.

Sir,—My letter of the 14th on the subject of the future harbour arrangements at Cyprus has, I think, elicited much useful information. The concurrent opinion appears to confirm the conclusion at which I arrived—viz., that Famagousta offers the greatest facilities for the creation of a naval station and port. Mr. Lang, who has a right to speak with authority, is doubtless correct in his statement of the cause of unhealthiness in this and most of the other towns on the sea shore, and of the means which should be adopted to correct it. But it should be stated that planting trees, and especially the *Eucalyptus globulus*, will largely assist in remedying the evil which has partly been caused by the wholesale destruction of timber. The view of Famagousta given in the *Illustrated London News* of Saturday last shows what a fine old town it is, and English enterprise will, I doubt not, restore it to the condition of prosperity and salubrity it enjoyed under its Venetian rulers.

A word on Larnaca. It is well known that many words now forming a part of the current Turkish derive their origin from classical Greek. The information given to me that "Larnaka" is Turkish for "coffin," if correct, does not at all prevent the Turkish word being taken from the Greek λαρναξ, which means a "coffer, box, or chest." "T. H. W." says it is a "funeral urn or tomb." There he is wrong. It is once used in the "Iliad" ("Il." 24, 795), in a sense which may be rendered into "urn," but "coffer" answers equally well. This is confirmed by the origin of the word, which is, I think, from λαρυξ, a larch, so that λαρναξ properly means "some receptacle made of larch wood, and then by an easy transition, "any box or coffer."

I am, Sir, yours obediently,

JULIAN GOLDSMID.

105, Piccadilly, July 22.

Επιστολή στην εφημερίδα του Λονδίνου Times (23.7.1878) στην οποία γίνεται αναφορά για τις υφιστάμενες λιμενικές εγκαταστάσεις στην Κύπρο το 1878

Η υπογραφή της Συνθήκης προκάλεσε έκπληξη στην Ευρώπη, αν και οι γνώμες ήταν διχασμένες. Από τη μια εκφραζόταν θαυμασμός για την αριστοτεχνική πολιτική του Λόρδου Μπήκονσφιλντ ενώ από την άλλη διατυπωνόταν σαρκασμός για την "ανιδιοτελή πολιτική της Αγγλίας" που ήταν τόσο προσεκτική, ώστε να εξασφαλίσει το μερίδιο της από τα λάφυρα, ενώ η Γαλλία και η Ιταλία δεν ήταν καθόλου ευχαιστημένες από το γεγονός ότι η Μεσόγειος γινόταν βρετανική λίμνη.

Τονιζόταν σχετικά ότι η θέση της Κύπρου ήταν ακριβώς απέναντι στη διώρυγα του Σουέζ και γι' αυτό θα αποτελούσε βολική ναυτική βάση η ύπαρξη της οποίας εξασφάλιζε την Αίγυπτο και το δρόμο προς την Ινδία.

Η Βρετανική Κυβέρνηση δεν έχασε καθόλου χρόνο για να αναλάβει τη κτήση του νέου της αποκτήματος. Τα σχετικά φιρμάνια στάληκαν από την Κωνσταντινούπολη, ενώ δόθηκαν διαταγές στο 420, 710 και 101 Σύνταγμα, που βρίσκονταν στη Μάλτα να επιβιβασθούν και να αποπλεύσουν για την Κύπρο χωρίς καμμιά καθυστέρηση. Η τοποθέτηση του Σερ Γκάρνετ Γούλσλη, ως πρώτου κυβερνήτη της Κύπρου αποτελούσε ένδειξη ότι το νησί θα οχυρωνόταν ισχυρά.

Σε άλλο ρεπορτάζ της η GRAPHIC και πάλι στις 13 Ιουλίου 1878 δημοσίευε τις αντιδράσεις του βρετανικού τύπου και έδινε λεπτομέρειες για τις αντιδράσεις του οργανωμένου αγγλικού κοινού και άλλες πληροφορίες γύρω από τη συνεδρία του Κοινοβουλίου:

"Τα κυριότερα νέα της εβδομάδας ήταν η ανακοίνωση της αγγλο-τουρκικής συνθήκης που υπογράφηκε από τις 4 περασμένου μηνός, με βάση την οποία το νησί Κύπρος θα παραχωρηθεί και θα καταληφθεί από την Αγγλία, που αναλαμβάνει να βοηθήσει την Τουρκία εναντίον οποιασδήποτε μελλοντικής εισβολής των ασιαστικών περιοχήν της από τη Ρωσία. Οι γνώμες φυσικά διαφέρουν πολύ, τόσο σχετικά με την πολιτική αυτής της συναλλαγής, όσο σχετικά και με τη μυστικότητα με την οποία έχει συντελεσθεί.

Η TIMES λέγει ότι η μεγάλη ηθική δικαιολόγηση του μέτρου αυτού είναι ότι αυτό θα είναι προς το συμφέρον όχι μόνο του Σουλτάνου, αλλά και του πληθυσμού της Ανατολής. Η MORNING POST πιστεύει ότι το μόνο μειονέκτημα στα αισθήματα που θα προκαλέσει είναι η βαθειά λύπη ότι αυτή η απλή, φυσική και χαρακτηριστική άσκηση βρετανικής ισχύος και βρετανικής πολιτικής ηγεσίας, έχει καθυστερήσει τόσο πολύ.

Η STANDARD διατείνεται ότι είναι δύσκολο να σκεφθεί κανείς ένα πιο σημαντικό βήμα ή ένα βήμα υπολογισμένο να συμβιβάσει το αγγλικό έθνος με γεγονότα που από φυσικού του τείνει να αποδοκιμάζει.

Η DAILY TELEGRAPH είναι βέβαιη ότι η κοινή γνώμη σε όλη τη χώρα θα χαιρετίσει τη συνθήκη ως δείγμα της πιο άξιας και μακρόπνοης πολιτικής, που σε μια στιγμή ανατρέπει και θεραπεύει τις κακές επιπτώσεις του πρόσφατου πολέμου πάνω στα βρετανικά συμφέροντα και ταυτόχρονα επιδεικνύει τη βρετανική δύναμη στον ανατολικό κόσμο κάτω από το καλύτερο φως, από τη μια χωρίς τη σκιά του φόβου από την άλλη, χωρίς την κηλίδα της ιδιοτέλειας.

Η PAUL MALL GAZETE έχει λόγους να πιστεύει ότι η συμφωνία ήταν γνωστή σε όλες σχεδόν τις δυνάμεις που αντιπροσωπεύθηκαν στο συνέδριο και ζητά όπως η Κυβέρνηση μη ζητά περισσότερα και να μην αναλάβει περισσότερες ευθύνες από όσες είναι αναγκαίες για τον

σκοπό αυτό και ότι ο μετριοπαθής και μη κτυπητός χαρακτήρας της συνθήκης θα συμβάλει στον καθησυχασμό της αντιπολίτευσης που διαμαρτύρεται.

Από την άλλη η DAILY NEWS πιστεύει πως έχουμε επωμισθεί ένα έργο που απαιτεί δαπάνες χωρίς τέλος, ατέρμονη ένταση και κίνδυνο, ένα έργο που μπορούμε να πούμε, ποτέ στην Ιστορία δεν έχει επιτελεσθεί σωστά ή που έχει τελειώσει με κανένα άλλο τρόπο, παρά με αποτυχία και ότι αυτό έχει επιβληθεί στην Αγγλία χωρίς τη συγκατάθεση της, χωρίς τη γνώση της και χωρίς να ληφθεί υπόψει η πρακτική του συνταγματικού της συστήματος.

Η GUARDIAN γράφει ότι οι φρόνιμοι άγγλοι αισθάνονται πως ο Λόρδος Μπήκονσφιλτ, επιφορτίζοντας τη χώρα να καταφέρει ένα πλήγμα κάτω από ορισμένες περιστάσεις, την έχει κάμει πιο τρωτή. Εχουμε την αίσθηση, γράφει, μιας ηλεκτροπληξίας και μια ανησυχητική διαβεβαίωση ότι ένας σεισμός είναι πιθανός.

Η NON COMFORMIST πιστεύει πως έχει επωμισθεί τρομερές ευθύνες ο βρετανικός λαός με την εξέλιξη αυτής της ανατολικής πολιτικής του Λόρδου Μπήκονσφιλντ.

Σμαίνει, προσθέτει, μεγαλύτερο στρατό και στόλο και ετήσια αύξηση δαπάνης που θα είναι διακαπλάσια από τα έσοδα από την Κύπρο.

Εχουμε αναλάβει, συνεχίζει, την ευθύνη να σχηματίσουμε Εθνος από τα πιο διαφορετικά, φανατικά και ετερογενή υλικά. Η προοπτική είναι πραγματικά αποκρουστική. Η σύγχρονη Ιστορία δεν αναφέρει ούτε ένα παράδειγμα τόσο τεραστίου έργου που να έχει αναληφθεί με τόσο ελαφρά προσχήματα"

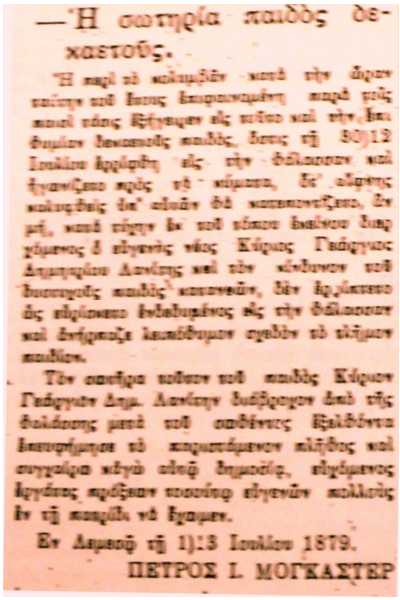
—Ἡ σωτηρία παιδὸς δεκαετοῦς.

Ἡ περὶ τὸ κολυμβεῖν κατὰ τὴν ὥρων ταύτην τοῦ ἔτους ἐπιχειρουμένη παρὰ τοῖς παισὶ τάσις ἐξήγειρεν εἰς αὐτὸ καὶ τὴν ἄκαιρον θυμίαν δεκαετοῦς παιδὸς, ὅστις τῇ 30)12 Ἰουλίου ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγυμνάζετο κρὸς τὸ κόμματα, ἄν' αὐφνης κολυμβοῦς ἀπ' αὐτῶν ὅτι κατεποντίζετο, ἐν μέ, κατὰ τύχην ἐν τοῦ πλοίου διαλύνου διαχώμενος ὁ εὐγενὴς νέος Κύριος Γεώργιος Δημητρίου Δανίδης καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ δυστυχοῦς παιδὸς κατανοήσας, δὲν ἐρρίψατο ἀς εἰρίσκετο ἐνδεδυμένος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐνήρπαζε ἀκαθέυμον σχεδὸν τὸ ἄθλιον παιδίον.

Τὸν σωτῆρα εὗρεν τοῦ παιδὸς Κύριον Γεώργιον Δημ. Δανίδην διέβρεχον ἀκὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ σωθέντος ἐξελθόντα ἐπευφήμησε τὸ κατρυστάμενον πλῆθος καὶ συγχαίρα κάγὼ αὐτῷ δημοσίᾳ, εὐχόμενος ἔργάνας πράξεων τοιούτῳ εὐγενῶν πολλοὺς ἐν τῇ πατρίδι νὰ ἔχωμεν.

Ἐν Λαρνακῇ τῇ 1):3 Ἰουλίου 1879.

ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΜΟΓΚΑΣΤΕΡ

Εφημερίδα ΝΕΟΝ ΚΙΤΙΟΝ 6 /18 Ιουλίου 1879 (Αναδημοσίευση από την εφημερίδα ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ στισ 14 4 1934

Για τις αντιδράσεις του κοινού η GRAPHIC έγραφε στις 13.7.1878:

"Ενώ την προηγούμενη εβδομάδα οι μισές θέσεις της Βουλής ήταν άδειες, στη συνεδρία της Δευτέρας ήταν γεμάτη και επικρατούσε ατμόσφαιρα αναμονής.

Αιτία γι' αυτό ήταν η περιέργεια κατά πόσο μια δήλωση που δημοσιεύθηκε σε μια εφημερίδα ήταν αληθινή και κατά πόσο η Κύπρος ήταν για άλλη μια φορά κάτω από την κυριαρχία του Βρετανικού Στέμματος, μια κυριαρχία που επιτεύχθηκε την πρώτη φορά από το Ριχάρδο το Λεοντόκαρδο... Οταν διεκπεραιώθηκε η άλλη εργασία της Βουλής, ο Μαρκήσιος του Χάρτιγκτον σηκώθηκε και υπέβαλε την ερώτηση που ήταν στα χείλη όλων. Ο κ. Κρος σηκώθηκε αμέσως και παίρνοντας θέση αρχηγού της Βουλής διάβασε την απάντηση που επιβεβαίωνε πλήρως τις φήμες της ημέρας. Η Αγγλία είχε συνάψει επιθετική και αμυντική συμμαχία με την Πύλη και ουσιαστικά ανέλαβε το ρόλο προστάτη της Τουρκίας στην Ασία και για να εκτελεί καλύτερα τα καθήκοντά της αυτά, της παραχωρήθηκε η Κύπρος. Ακόμα έχει διορισθεί κυβερνήτης και ο Σερ Γκάρνετ Γούλσλη θα διαδεχόταν, ύστερα από μακρό διάλειμμα, τον Οθέλλο στη θέση του κυβερνήτη της Κύπρου.

Ο κ. Κρος διάβασε τη δήλωση με επίσημο τρόπο και χωρίς να παρεκκλίνει από το χειρόγραφο. Οταν έφθασε στο σημείο που αναφερόταν σε υποχρεώσεις που ανέλαβε ο Σουλτάνος για την καλύτερη διακυβέρνηση των υπηκόων, του στη Βουλή ξέσπασαν ακράτητα γέλια...

Οταν σταμάτησε ο θόρυβος, συνέχισε να διαβάζει και αφού τέλειωσε γύρισε στη θέση του κάτω από τα χειροκροτήματα και τις επευφημίες των Υπουργών.

Ο Μαρκήσιος του Χάρτιγκτον σηκώθηκε ξανά και ρώτησε κατά πόσο οι δυνάμεις που πήραν μέρος στο Κογκρέσσο του Βερολίνου ενημερώθηκαν γι' αυτό το σημαντικό βήμα. Ο κ.

Κρος καλυπτόμενος πίσω από τους κοινοβουλευτικούς τύπους, ζήτησε να δοθεί προειδοποίηση για την ερώτηση και όταν ακολούθησε ερώτηση από τον κ. Γλάδστοουν, τον παρέπεμψε στη δήλωση που μόλις είχε διαβάσει".